

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Jurečkovou ve věci

žalobce **V. R.,**
bytem X

zastoupeného Mgr. Petrem Machem, advokátem,
Se sídlem Slezská 1297/3, Praha 2 – Vinohrady

proti

žalovanému **Ministerstvo dopravy,**
se sídlem Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne 23. 10. 2025, č. j. MD-60784/2025-160/3,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2025, č. j. MD-60784/2025-160/3, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 18 210 Kč k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Na základě rozhodnutí Městského úřadu Soběslav ze dne 9. 4. 2024, č. j. MS/04889/2024 byly žalobci zaznamenány 4 body v bodovém hodnocení řidiče dle § 123f zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“).
2. Rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy, Odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“), č. j.: MHMP 483834/2025/Dit, sp. zn.: S-MHMP 249781/2025, ze dne 13.05.2025, byly zamítnuty námitky žalobce proti záznamu 4 bodů na podkladě shora uvedeného rozhodnutí MÚ Soběslav ze dne 09.04.2024, č. j.: MS/04889/2024, a provedený záznam 4 bodů v bodovém hodnocení řidiče ke dni 08.05.2024 potvrzen.
3. Žalobce podal proti rozhodnutí odvolání, o němž rozhodl zamítavě žalovaný, žalobou napadeným rozhodnutím.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného, replika žalobce

4. Žalobce v podané žalobě rekapituluje, že správní orgány založily svá rozhodnutí na závěru, podle něhož je v řízení o námitkách proti záznamu bodů přípustné posuzovat pouze způsobilost podkladu pro záznam bodů, soulad provedeného záznamu s tímto podkladem a správnost přiřazeného počtu bodů podle přílohy k zákonu o silničním provozu. Oba správní orgány dospěly k závěru, že rozhodnutí Městského úřadu Soběslav splňuje požadavky způsobilého podkladu, neboť identifikuje žalobce jako pachatele přestupku, uvádí místo a čas jeho spáchání a specifikuje přestupek, za který mu byly připsány 4 body. Z těchto skutečností dovodily, že žalobci byly ke dni 8. 5. 2024 body zaznamenány po právu.
5. Žalobce však namítá, že podmínka způsobilého podkladu splněna nebyla, protože rozhodnutí Městského úřadu Soběslav nemohlo ke dni 8. 5. 2024 nabýt právní moci. Tvrdí, že mu toto rozhodnutí nebylo řádně doručeno, neboť doručovatel k výzvě k vyzvednutí zásilky nepřipojil zákonné poučení o důsledcích jejího nevyzvednutí. V řízení před správním orgánem tuto skutečnost doložil kopií výzvy k vyzvednutí zásilky, která podle něj vyvrací údaje uvedené na doručence. Žalovaný i správní orgán I. stupně jeho námitku odmítli s poukazem na doručenkou, aniž by se zabývali jím předloženým důkazem.
6. Žalobce dále namítá, že žalovaný nesprávně odkázal na rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje, kterým bylo jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Soběslav posouzeno jako opožděné. Toto rozhodnutí však není podkladem pro záznam bodů a nemůže zhojit vady doručení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Podle žalobce je právně irelevantní i tvrzení správních orgánů, že písemnost měla být dne 23. 4. 2024 vložena do domovní schránky, neboť (i) žalobce toto tvrzení popřel, (ii) doručenka není veřejnou listinou a lze ji zpochybnit předložením jiné věrohodné verze reality, a (iii) samotné vložení písemnosti do schránky by u písemnosti doručované do vlastních rukou nevyvolalo účinek doručení. I pokud by však ke vhození do schránky došlo dne 23. 4. 2024, nemohlo

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

rozhodnutí nabýt právní moci již ke dni 8. 5. 2024, neboť by ještě běžela patnáctidenní lhůta pro podání odvolání.

7. Žalobce podpírá svá tvrzení ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, zejména rozsudkem ze dne 16. ledna 2024, č. j. 1 As 191/2023-26, podle něhož je podmínkou vzniku fikce doručení mimo jiné výzva k vyzvednutí zásilky doplněná o řádné poučení o právních důsledcích. Není-li poučení adresátovi doručeno, fikce doručení nenastává. Dále poukazuje na judikaturu (např. rozsudek NSS ze dne 14. července 2017, č. j. 5 As 242/2016-27), podle níž doručenka není veřejnou listinou a její údaje lze zpochybnit tím, že adresát předloží jinou srovnatelně pravděpodobnou verzi průběhu doručování.
8. Na základě uvedeného žalobce uzavírá, že žalovaný potvrdil záznam bodů provedený na základě rozhodnutí, které ke dni 8. 5. 2024 nebylo pravomocné. Správní orgány nevezly v potaz jím předložený důkaz, nezabývaly se jeho tvrzeními a opřely svá rozhodnutí o doručenku, jejíž údaje žalobce věrohodně zpochybnil. Žalobce proto navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.
9. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že ze správních spisů vyplývá následující průběh řízení. Dne 25. 3. 2025 bylo správnímu orgánu prvního stupně, tj. Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností, postoupeno od Městského úřadu Soběslav podání žalobce, jímž žalobce uplatnil námitky proti záznamu 4 bodů provedenému na podkladě rozhodnutí Městského úřadu Soběslav ze dne 9. 4. 2024, č. j. MS/04889/2024.
10. Správní orgán I. stupně vyzval písemností ze dne 26. 3. 2025 zástupce žalobce k doložení plné moci; ta byla doručena dne 7. 4. 2025. Písemností ze dne 27. 3. 2025 si správní orgán I. stupně vyžádal od Městského úřadu Soběslav doručenku předmětného rozhodnutí. Doručenka byla doručena dne 28. 3. 2025 společně s rozhodnutím Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 8. 1. 2025, č. j. KUJCK 2775/2025.
11. Písemností ze dne 15. 4. 2025 vyrozuměl správní orgán I. stupně žalobce o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu; žalobce této možnosti využil dne 28. 4. 2025.
12. Dne 13. 5. 2025 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. MHMP 483834/2025/Dit, jímž námitky žalobce zamítl a potvrdil záznam 4 bodů ke dni 8. 5. 2024. Rozhodnutí bylo doručeno do datové schránky žalobce dne 16. 5. 2025. Proti tomuto rozhodnutí bylo dne 2. 6. 2025 podáno včasné odvolání, které správní orgán I. stupně postoupil žalovanému.
13. K meritu věci žalovaný uvedl, že se v napadeném rozhodnutí vypořádal s námitkou žalobce ohledně doručení rozhodnutí Městského úřadu Soběslav odkazem na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Podle údajů na doručence byla dne 10. 4. 2024 zástupci žalobce v poštovní schránce ponechána výzva k vyzvednutí písemnosti včetně poučení o důsledcích jejího nevyzvednutí; desetidenní úložní doba uplynula marně a písemnost tak byla doručena dne 22. 4. 2024 podle § 24 odst. 1 správního řádu. Od tohoto data počala běžet lhůta pro podání odvolání, přičemž žalobce podal odvolání až dne 12. 12. 2024.
14. Žalovaný dále odkázal na rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 8. 1. 2025, které se zabývalo otázkou doručení a dospělo k závěru, že doručování bylo provedeno v souladu se zákonem a rozhodnutí Městského úřadu Soběslav nabylo právní moci dne 8. 5. 2024. Dle názoru žalovaného se žalobci nepodařilo zpochybnit údaje uvedené na doručence.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

15. Žalovaný dále uvedl, že pokud žalobce zpochybňuje doručení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, je třeba řešit tuto otázku v rámci řízení o přestupku před příslušnými správními orgány. V řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu správní orgány zkoumají pouze to, zda existují způsobilé podklady pro provedení záznam bodů, avšak nepřisluší jim přezkoumávat zákonnost nebo správnost jiných správních aktů.
16. V replice k vyjádření žalovaného žalobce setrval na svém závěru, že podmínky fikce doručení podle § 23 odst. 4 a 5 a § 24 odst. 1 správního řádu nebyly splněny, neboť k výzvě k vyzvednutí zásilky nebylo připojeno poučení o právních důsledcích jejího nevyzvednutí. Tuto skutečnost doložil originálem tiskopisu výzvy k vyzvednutí zásilky, na němž podle něj chybí vyznačení o zanechání poučení. Tímto důkazem podle žalobce předložil jinou, srovnatelně pravděpodobnou verzi skutkového děje, jak požaduje ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu.
17. Žalobce zdůrazňuje, že doručeníka není veřejnou listinou a její obsah nepožívá presumpce správnosti. Ke zpochybnění údajů v doručence není nutné prokazovat jejich nepravdivost; postačí předložit alternativní, věrohodnou verzi reality. Za této situace přechází důkazní břemeno k prokázání splnění podmínek fikce doručení na správní orgán. Podle žalobce však žalovaný žádné další dokazování neprovedl a omezil se na pouhý odkaz na doručeníku.
18. Dále žalobce uvádí, že fikce doručení představuje výjimečný právní institut, jehož použití předpokládá striktní splnění všech zákonných podmínek. Nebylo-li prokázáno, že poučení bylo adresátovi skutečně zanecháno, nelze dovozovat nabytí právní moci rozhodnutí od marného uplynutí úložní doby.
19. Žalobce tvrdí, že žalovaný ani ve svém vyjádření nevyvrací podstatnou námitku žalobce, podle níž rozhodnutí Městského úřadu Soběslav nemohlo ke dni 8. 5. 2024 nabýt právní moci. Podle žalobce žalovaný nezdůvodnil, proč v otázce splnění podmínek fikce doručení přikládá důkazní hodnotu doručence, a nikoli předložené výzvě k vyzvednutí zásilky. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí omezil na opakování závěru o fikci doručení a nevypořádal se s argumentací žalobce ani s předloženým důkazem.
20. K odkazu žalovaného na rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 8. 1. 2025 žalobce uvádí, že toto rozhodnutí bylo pravomocně zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 1. 2026, č. j. 60 A 1/2025-28. Soud v tomto rozsudku dospěl k závěru, že splnění podmínek fikce doručení nebylo jednoznačně prokázáno a že žalobce doručeníku důvodně zpochybnil. Zrušením rozhodnutí Krajského úřadu podle žalobce odpadl právní základ, o který žalovaný opřel závěr o existenci pravomocného podkladu ke dni 8. 5. 2024; otázka právní moci rozhodnutí je tak znovu otevřena.
21. Žalobce dále uvádí, že uvedený rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích výslovně konstatoval, že předložením tiskopisu výzvy k vyzvednutí zásilky bez vyznačeného poučení předestřel žalobce konkrétní a srovnatelně pravděpodobnou verzi reality, která údaje na doručence znevěrohodňuje. Dle závěrů tohoto rozsudku nelze rozpor mezi těmito listinami automaticky klást k tíži žalobce a je na správním orgánu, aby splnění podmínek doručení prokázal. Podle žalobce tedy jeho zpochybnění doručeníky bylo relevantní a dostatečné, jak následně potvrdil soud ve zrušujícím rozsudku.
22. K argumentu žalovaného, že správním orgánům v řízení podle § 123f zákona o silničním provozu nepřisluší přezkoumávat správnost jiných správních aktů, žalobce uvádí, že vznáší námitku nikoli vůči věcné správnosti rozhodnutí o přestupku, nýbrž proti neexistenci jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

právní moci. Žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2022, č. j. 9 As 189/2021-24 (č. 4301/2022 Sb. NSS), podle něhož správní orgán rozhodující o námitkách proti záznamu bodů není oprávněn přezkoumávat skutkové ani právní závěry obsažené v rozhodnutí jiného orgánu, avšak je oprávněn (a povinen) přezkoumat otázku právní moci tohoto rozhodnutí. Právě tuto otázku podle žalobce napadené rozhodnutí opominulo.

23. Žalobce uzavírá, že způsobitelným podkladem pro záznam bodů může být pouze pravomocné rozhodnutí. Nebylo-li prokázáno, že rozhodnutí Městského úřadu Soběslav nabylo právní moci, nemohl být provedený záznam bodů považován za zákonný.

III.

Posouzení žaloby

24. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, když účastníci s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasili a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
25. Ze správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti.
26. Dne 25. 3. 2025 bylo správnímu orgánu prvního stupně, tj. Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností, postoupeno Městským úřadem Soběslav, odborem organizačním a správy majetku, podání žalobce, jímž žalobce namítal záznam 4 bodů provedený na podkladě rozhodnutí Městského úřadu Soběslav ze dne 9. 4. 2024, č. j. MS/04889/2024.
27. Správní orgán prvního stupně vyzval písemností ze dne 26. 3. 2025, č. j. MHMP 266238/2025/Dit, zmocněnce žalobce k doložení plné moci k zastupování v řízení. Plná moc byla správnímu orgánu doručena dne 7. 4. 2025.
28. Písemností ze dne 27. 3. 2025, č. j. MHMP 268292/2025, správní orgán prvního stupně požádal Městský úřad Soběslav o zaslání doručanky k rozhodnutí ze dne 9. 4. 2024. Dne 28. 3. 2025 byla správnímu orgánu prvního stupně doručena požadovaná doručenka společně s rozhodnutím Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 8. 1. 2025, č. j. KUJCK 2775/2025.
29. Dne 15. 4. 2025 vyrozuměl správní orgán prvního stupně žalobce písemností č. j. MHMP 380525/2025 o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobce této možnosti využil a dne 28. 4. 2025 zaslal správnímu orgánu vyjádření, v němž uvedl, že rozhodnutí Městského úřadu Soběslav ze dne 9. 4. 2024 mu nebylo řádně doručeno.
30. Správní orgán prvního stupně vydal dne 13. 5. 2025 rozhodnutí č. j. MHMP 483834/2025/Dit, jímž námitky žalobce zamítl jako nedůvodné a potvrdil záznam 4 bodů v bodovém hodnocení řidiče ke dni 8. 5. 2024. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno do datové schránky dne 16. 5. 2025. Dne 2. 6. 2025 podal žalobce proti tomuto rozhodnutí odvolání, které bylo podáno ve lhůtě stanovené zákonem. V odvolání namítal, že správní orgán

prvního stupně nevypořádal jeho námitku, podle níž nedošlo k doručení rozhodnutí Městského úřadu Soběslav fikcí doručení.

31. Správní orgán prvního stupně neshledal důvod k postupu podle § 87 správního řádu a postoupil spisovou dokumentaci žalovanému k provedení odvolacího řízení.
32. Odvolací správní orgán ve svém rozhodnutí rekapituloval, že správní orgán prvního stupně je v řízení podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb. oprávněn přezkoumávat toliko to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů, zda byl záznam proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému zákonem. Odvolací správní orgán dále uvedl, že podkladem pro záznam bodů bylo rozhodnutí Městského úřadu Soběslav ze dne 9. 4. 2024, č. j. MS/04889/2024, které identifikovalo žalobce jako pachatele přestupku, určovalo místo a čas jeho spáchání a specifikovalo, že se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. Záznam bodů byl podle odvolacího orgánu proveden v souladu s § 123b odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu.
33. Odvolací správní orgán dále konstatoval, že správní orgán prvního stupně se v rozhodnutí vypořádal s námitkou žalobce o absenci podmínek pro fikci doručení; poukázal na doručenkou rozhodnutí Městského úřadu Soběslav, podle níž byla zástupci žalobce ponechána výzva k vyzvednutí zásilky včetně poučení odůsledcích nevyzvednutí. Dále odkázal na rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 8. 1. 2025, které doručování vyhodnotilo jako zákonné. Uvedl rovněž, že podle doručenkou byla písemnost dne 23. 4. 2024 vložena do schránky, a žalobce tak měl dostatek času k podání odvolání do 7. 5. 2024.
34. Na základě uvedených skutečností odvolací správní orgán neshledal důvod pro změnu ani zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a odvolání žalobce zamítl.
35. Z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 1. 2026, č. j. 60 A 1/2025-28, soud zjistil následující skutečnosti.
36. Správní orgán prvního stupně, Městský úřad Soběslav, rozhodnutím ze dne 9. 4. 2024, č. j. MS/04889/2024, uznal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb. Toto rozhodnutí bylo téhož dne odesláno jak tehdejšímu zástupci žalobce, panu J. B., tak přímo žalobci.
37. Podle doručenkou založené ve správním spise byla při marném pokusu o doručení dne 10. 4. 2024 ponechána zástupci žalobce ve schránce výzva k vyzvednutí zásilky společně s poučením o následcích jejího nevyzvednutí. Žalobce si zásilku adresovanou přímo jemu osobně vyzvedl dne 15. 4. 2024. Dne 12. 12. 2024 podal tehdejší zástupce žalobce odvolání, v němž uvedl, že mu žádné rozhodnutí doručeno nebylo. Žalovaný odvolání zamítl jako opožděné s tím, že rozhodnutí bylo doručeno fikcí dne 22. 4. 2024 a nabylo právní moci dne 8. 5. 2024.
38. Krajský soud posoudil žalobu žalobce jako důvodnou. Předně vyložil, že doručení rozhodnutí přímo žalobci je v případě, kdy má žalobce zástupce, právně bez významu, neboť pro běh lhůty pro odvolání je rozhodné doručení zástupci (§ 34 odst. 2 správního řádu).
39. Soud se následně zabýval otázkou, zda byly splněny podmínky pro vznik fikce doručení podle § 23 odst. 4 a 5 a § 24 odst. 1 správního řádu. Žalobce zpochybnil splnění podmínky řádného poučení adresáta o následcích nevyzvednutí zásilky a doložil tuto skutečnost originálem tiskopisu „Výzva k vyzvednutí zásilky“, na němž není vyznačeno, že by k výzvě

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

bylo připojeno poučení. Krajský soud konstatoval, že doručka není veřejnou listinou a její údaje lze zpochybnit předložením jiné věrohodné verze reality. Předložený tiskopis výzvy podle soudu tuto roli plní a vzniká tak rozpor mezi oběma listinami.

40. Krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný neprokázal splnění podmínky uvedené v § 23 odst. 5 správního řádu, tedy že poučení bylo zástupci žalobce skutečně vloženo do schránky. Za této situace nelze učinit závěr, že rozhodnutí bylo doručeno fikcí. Není-li fikce prokázána, nemohla nastat ani právní moc rozhodnutí dne 8. 5. 2024. Krajský soud proto rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
41. Podle § 123 f odst. 1 a 2 zákona č. 361/2000 Sb., *(1) nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.*
(2) Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky důvodnými, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.
42. Správní orgán rozhodující o námitkách podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb. je oprávněn zkoumat toliko to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů, záznam byl proveden v souladu s tímto podkladem a počet bodů odpovídá bodovému ohodnocení.
43. Judikatura Nejvyššího správního soudu dlouhodobě zastává názor, že v tomto řízení správní orgán nepřezkoumává věcnou správnost ani zákonnost aktů veřejné moci, které jsou podkladem záznamu. Presumpce správnosti správních aktů je zde uplatněna v plné šíři.
44. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2016, č. j. 6 As 233/2015-58, platí: *„Ustálená judikatura správních soudů, z níž je třeba v nyní projednávané věci vycházet, důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) dle zákona o přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je.“*
45. Tato presumpce je však omezena na rozhodnutí, která jsou **pravomocná**. Aby mohl být záznam bodů proveden v souladu se zákonem, musí vycházet z aktu, jenž splňuje základní formální atribut způsobilosti — pravomoc.
46. Nejvyšší správní soud přitom výslovně připustil, že otázka právní moci podkladového rozhodnutí je součástí zákonného přezkumu způsobilosti tohoto podkladu. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2018, č. j. 3 As 82/2017 - 24, je příslušný správní orgán oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, tedy pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy nebo soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu, zda byl záznam v registru řidičů proveden v souladu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

s daným podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Obdobně se vyjádřil Nejvyšší správní soud též v rozsudku ze dne 6. 1. 2022, č. j. 9 As 189/2021-24.

47. Správní orgán tak není oprávněn přezkoumávat věcný obsah rozhodnutí o přestupku, avšak je povinen ověřit, zda takové rozhodnutí skutečně nabylo právní moci a může tedy být podkladem zásahu do právní sféry adresáta. Právě tato otázka byla v nyní projednávané věci určující.

48. Podle § 23 správního řádu

(1) Nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.

(2) Nebyla-li v případě doručování podle § 21 zastížena žádná osoba, které by bylo možno písemnost doručit, a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 21, písemnost se uloží.

(3) Písemnost se uloží

a) u správního orgánu, který ji vyhotovil, nebo

b) u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejich prostřednictvím.

(4) Adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučili to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů uloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.

(5) Zároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.

49. Podle § 24 odst. 1 správního řádu, jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

50. Právní úprava doručování dle § 23 a § 24 správního řádu konstruuje fikci doručení jako prostředek výjimečné povahy, který umožňuje právní následky doručení navzdory tomu, že k faktickému převzetí zásilky nedošlo. Pro její uplatnění však zákon požaduje splnění konkrétních a kumulativních podmínek, jejichž účelem je zachovat rovnováhu mezi efektivitou správního řízení a právem účastníka na řádné informování o jeho průběhu.

Mezi tyto podmínky náleží:

- doručování na správnou adresu,
- řádné zanechání výzvy k vyzvednutí zásilky,
- současné zanechání poučení o právních důsledcích nevyzvednutí či odmítnutí zásilky (§ 23 odst. 5 správního řádu),
- marné uplynutí desetidenní úložní lhůty.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

51. Poučení podle § 23 odst. 5 není formálním doplněním výzvy, ale představuje esenciální prvek doručovacího procesu v situacích, kdy může dojít k uplatnění fikce doručení. Jeho smyslem je zajistit, aby se účastník mohl seznámit s právními následky svého jednání a měl reálnou možnost tomu předejít. Absence takového poučení fikci doručení vylučuje.
52. Doručka založená ve správním spise není podle ustálené judikatury veřejnou listinou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2017, č. j. 5 As 242/2016-27). Nejsou-li zákonem zakotveny účinky její materiální správnosti, nepůsobí presumpci pravdivosti údajů v ní obsažených. Na její zpochybnění postačí, předloží-li účastník řízení jinou, srovnatelně pravděpodobnou verzi reality. Účastník tak není povinen prokazovat opak údajů na doručence, jak by tomu bylo u listin veřejných.
53. V dané věci žalobce tuto možnost využil, když předložil originál tiskopisu výzvy k vyzvednutí zásilky, na němž není vyznačeno zaškrtnutí předtištěného políčka potvrzujícího, že k výzvě bylo připojeno poučení o právních důsledcích nevyzvednutí. Tuto verzi skutkového děje podpořil i čestným prohlášením tehdejšího zmocněnce.
54. Tím vznikl zjevný a relevantní rozpor mezi obsahem doručky a předloženým tiskopisem výzvy. Rozpor, který nebyl odstraněn ani doplněním dokazování, ani výsledkem doručovatelky, přestože takový postup se nabízel jako nezbytný prostředek k objasnění věci.
55. Významnou skutečností v projednávané věci je, že rozhodnutí odvolacího orgánu o včasnosti, resp. opožděnosti odvolání v trestním řízení bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 1. 2026, č. j. 60 A 1/2025-28, který konstatoval, že podmínky fikce doručení nebyly spolehlivě prokázány. V tomto rozsudku soud výslovně uzavřel, že předložený tiskopis výzvy k vyzvednutí zásilky představuje věrohodnou alternativu k údajům na doručence, a správní orgán proto neunesl důkazní břemeno k prokázání splnění zákonných podmínek doručení.
56. Závěry tohoto rozsudku nejsou pro nynější řízení formálně závazné (ostatně v době vydání napadeného rozhodnutí, nebylo ještě takto rozhodnuto), avšak jejich relevance je zásadní, neboť se vztahují ke stejnému skutkovému ději, též listině a totožnému doručování. Na jejich základě je zřejmé, že existuje již soudně potvrzený závěr o tom, že právní moc rozhodnutí Městského úřadu Soběslav nenastala k datu, z něhož vycházel žalovaný. Uvedený závěr je při tom totožný s tím, k čemu dospěl zdejší soud při vlastním přezkumu napadeného rozhodnutí na základě žalobní argumentace.
57. Za situace, kdy nebylo prokázáno zákonné doručení rozhodnutí zástupci žalobce, nelze činit závěr o vzniku fikce doručení, a tedy ani o právní moci rozhodnutí ke dni 8. 5. 2024. Právě na existenci této právní moci žalovaný svůj závěr o způsobilosti podkladu založil. Zůstala-li však otázka doručení neprokázaná, ztrácí rozhodnutí Městského úřadu Soběslav způsobilost být podkladem pro záznam bodů.
58. Z tohoto důvodu je třeba konstatovat, že správní orgány vycházely z podkladu, jehož způsobilost nebyla v řízení prokázána, a záznam bodů tak nemohl obstát.
59. Soud proto uzavírá, že žalovaný zatížil své rozhodnutí nezákonností, když potvrdil záznam bodů založený na rozhodnutí, jehož právní moc nebyla spolehlivě doložena. Podmínky fikce doručení nebyly prokázány, a podkladové rozhodnutí tak nemohlo být způsobilým podkladem ve smyslu § 123b odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. Žaloba je proto důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

60. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žalobní námitka je důvodná, a proto v souladu s § 78 odst. 1 s.ř.s. napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušil.
61. V dalším řízení žalovaný, vázán v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. právním názorem vysloveným městským soudem v tomto rozsudku, znovu rozhodne o odvolání žalobce.
62. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. ve věci úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které představují zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč, odměnu za právní zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), (dále jen „vyhláška“). Podle § 9 odst. 5 vyhlášky z tarifní hodnoty 88 000 Kč, činí výše odměny 4 620,- Kč. Žalobci byla přiznána náhrada za 3 úkony právní služby a to převzetí věci [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky], 2 x písemné podání ve věci (§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky) žaloba a replika, kterou zástupce žalobce zásadním způsobem doplnil žalobní argumentaci 3 x náhrada paušálních výdajů podle § 13 odst. 4 vyhlášky po 450 Kč a 21 % DPH. Celkem 18 210 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. březen 2026

Mgr. Jana Jurečková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

